

ประวัติหมู่บ้านรังปี

“แห้วป้อฟ้า” ซึ่งแปลว่าหลุมฝังข้าวของชาวลัวะ เป็นที่เล่าขานกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษ ที่ชาวบ้านสันนิษฐานว่าเป็นดินแดนเล็ก ๆ ที่มีความเจริญรุ่งเรืองมาก่อนของชนเผ่าลัวะ หรือที่ชาวบ้านเรียกว่า (เกอะหว่า) ในยุคนั้น ในการดำรงชีวิตของลัวะในสมัยนั้น ผู้คนใช้เกวียนเป็นพาหนะในการสัญจรและการค้าขายกับเพื่อนบ้าน ซึ่งมีร่องรอยของลานเกวียน และมีฐานวัดเก่าอยู่บนเนินเขาซึ่งสันนิษฐานว่าในสมัยนั้นมีความเจริญรุ่งเรืองทางด้านศาสนาและสถานที่เหล่านี้สามารถบ่งบอกถึงการดำรงชีวิตของคนในสมัยนั้นได้ชัดเจน เช่น ฐานวัดเก่า หลุมฝังศพ ร่องรอยลานเกวียน บ่อน้ำทิพย์ และแห้วป้อฟ้าหรือหลุมฝังข้าวที่ชาวบ้านอาศัยอยู่ในปัจจุบัน

“หลังปี้คี” หรือบ้านรังปี ในปัจจุบัน ชาวบ้านตั้งถิ่นฐานใหม่ต่อจากเกอะหว่าหรือชาวลัวะ คือชาวบ้านในปัจจุบัน “เปออังคี” หรือบ้านพะอันปัจจุบัน โดยมีครอบครัวแรกของบ้านรังปีที่ย้ายมาจากบ้านพะอันมาอาศัยอยู่ในบ้านรังปีคือครอบครัวของ พี่แกละ หรือยายแกละนั่นเอง และครอบครัวของชายก็ได้ตั้งชื่อบ้านที่มาอาศัยอยู่ว่า “หลังปี้คี” ที่แปลว่า งูใหญ่ลักพาตัว ชื่อนี้ได้มาจากเรื่องเล่าลือกันว่ามิงูใหญ่มาลักพาตัวหญิงสาวชื่อ มีอืออัย ที่อยู่ที่นี่หมู่บ้านนี้ จึงเป็นที่มาของชื่อบ้านรังปีปัจจุบัน จากการสันนิษฐานหลักฐานหรือร่องรอยอารยธรรมของหมู่บ้านรังปีน่าจะมีระยะเวลา 300 - 400 ปี มาแล้ว ถึงแม้เรื่องราวต่าง ๆ จะผ่านมาหลายร้อยปีแล้วก็ตามแต่ชื่อของบ้านรังปีแห่งนี้ก็มีความขลังเป็นที่จดจำของผู้คนรุ่นหลังสืบต่อไป

ประวัติ ศสข.บ้านรังปี

อาคารหลังแรกได้สร้างเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2537 โดยได้รับงบประมาณจาก ศบอ.อมก๋อยอาคารฝาเป็นไม้ไผ่ หลังคาเป็นหญ้าคา ต่อมาได้มีการปรับปรุงเรื่อยมา โดยได้รับงบประมาณจากเดอเยลเปอร์และองค์การ UNISEP ต่อมาได้รับงบประมาณจาก ศบอ.อมก๋อย และองค์การ UNESCO และคาร์ฟูร์ จำนวน 101,987 บาท ได้อาคารเรียนกว้าง 7 เมตร ยาว 12 เมตร สร้างเมื่อเดือน มกราคม 2547

การปรับปรุงอาคารครั้งที่ 1

เมื่อวันที่ 10-16 สิงหาคม 2551 เนื่องจากอาคารเรียนมี 2 หลัง ซึ่งเป็นอาคารหลังแรก สร้างเมื่อ พ.ศ. 2537 มีสภาพทรุดโทรมมากเมื่อฝนตกฝนก็จะรั่ว ส่วนอาคารหลังใหม่ สร้างเมื่อ พ.ศ. 2545 ยังมีสภาพดีแต่อยากให้รวมอาคารเป็นหลังเดียวกันเพื่อใช้ในการกิจกรรมการเรียนการสอน โดยได้รับงบประมาณจากคณะเพื่อนของครู น.ส.สุรภี กสิวุฒิ จำนวน 18,000 บาท ได้นำมาต่อเติมและซ่อมแซมอาคารเรียนซึ่งปัจจุบันอาคารหลังนี้มีความกว้าง 7 เมตร ยาว 27.50 เมตร

การปรับปรุงครั้งที่ 2

เมื่อ พ.ศ.2550 ได้รับงบประมาณซ่อมแซมจาก ศบอ.อมก๋อย จำนวน 40000 บาท ได้มีการนำมาเปลี่ยนหลังคาจากสังกะสีเปลี่ยนเป็นหลังกระเบื้องแทน และยังได้สร้างโรงอาหารอีกจำนวน 1 หลัง

ยินดีต้อนรับทุกท่านที่มาเยือน

//